

Anička z velkého domu

Tak tahle holčička se jmenuje Anička. Podle obrázku by se zdálo, že ráda sedí a nic neříká, ale co to dalo jejímu tatínkovi práce, než Aničku vyfotil v klidu! Andulka pořád něco dělá a u toho pořád něco povídá. Maminka s tatínkem jí škádlívají: Zavři tu pusku taky někdy, nalítají ti tam mouchy! Ale Aničku jen tak někdo nevystraší, vezme si plácačku, odežene mouchy a ptá se a ptá se...

Maminka s Andulkou se vydaly na hřiště

- *Koukni, mami, ta paní se přejedla! Podívej, jak má velké břicho.*
- *Nepřejedla, Andulko, v bříšku má miminko. Až se jí narodí, stane se maminkou, jako jsem já.*
- *Tys mě taky nosila v bříšku, vid'?*
- *Ne, Andulko, nenosila, pro tebe jsme si s tatínkem jeli do velkého domu. Děti jsou buď z maminčina bříška, anebo si pro ně táta s mámou jdou do velkého domu.*
- *Maminko, řekni mi znova, jak jste si pro mě jeli...*
- *Zazvonili jsme u velkých dveří, otevřela nám sestřička, která se v domě stará o děti, a my jsme jí řekli: Jdeme si pro naši rozkošnou holčičku Aničku, už se nemůžeme dočkat, až ji budeme mít doma.*
- *A měla jsem plenku a pila jenom mlíčko, vid'?*
- *Čurala jsi i kakala do plenek a vypilas celou lahvičku mlíka než bys řekl švec.*
- *Fuuuj, to už nedělám. Uděláš mi tunel v písku?*

A začalo velké stavění ...

V tomhle domě jsem čekala na maminku a tatínka. Přijeli si pro mě červeným autem a posadili mě do malinkaté autosedačky . Taky mi prozradili, že na mě doma čeká pejsek. Ten teď spí jenom se mnou!

Maminka s Andulkou chodí plavat. Po plavání a dovádění v bazénu jim oběma vyhládne, a tak si u stolku dají svačinu

- *Maminko, co dělá ta paní s miminkem?*
- *Dává mu napít z prsu, má v něm mlíčko.*
- *Mlíčko? A ty tam máš taky mlíčko?*
- *Ne, nemám, to má maminka jenom tehdy, když má miminko.*
- *Když jsem byla miminko, taky jsem ti cucala prsíčko, vid'?*
- *Ty jsi pila z lahvičky, měla jsi svoje oblíbené sladké mlíko a krásnou lahvičku s medvídkem Pú.*
- *Ukážeš mi ji, až přijdeme domů? A dáš mi do ní šťávu?*
- *A co třeba teplé kakao?*

A nastalo velké vaření...

Maminčina prsa ani lahvičku s dudlíkem už nepotřebuju, jsem velká holka a kakao piju z hrnku. Až mě bude hřát v bříšku, přitulím se k mamince a tátovi a možná si trochu spinknu...

Andulka miluje oslavy a zrovna dnes na jedné byla: její kamarád Honzík slavil třetí narozeniny. Všichni si hráli na honěnou, praskali balonky, frkali frkačkami a přejedli se narozeninového dortu.

- *Tati, kdy už budu mít narozeniny? Já mám tak ráda oslavy!*
- *Neboj, dočkáš se, za tři dny budeme slavit tvůj příchod z velkého domu. Budeme se radovat, že máme úžasnou holčičku a že se máme všichni rádi. Vytáhneme album s fotkami a koukneme se, jak jsi byla malinká, když jsi k nám přišla.*
- *A to budu mít i dárky a dort?*
- *Ano, jako o narozeninách.*
- *Jupí!*

A nastaly velké přípravy...

Já jsem se přestrojila za šášu a všechny rozesměju. V jakém kostýmu oslavíš ty ten velký den, kdy si tě máma s tátou přivezli domů?

Anička byla s maminkou na návštěvě u Karolínky. Šly se podívat na Karolínčina nového brášku Adama. Andulce se miminko moc líbilo, roztomile pokňourávalo a mělo droboučké baculaté prstíky.

- *Taky bych chtěla bratříčka nebo sestřičku. Kdy ho, maminko, konečně budeme mít?*
- *Zakrátko, nebude to dlouho trvat.*
- *A byla jsi u doktora. Nemáš už ho náhodou v bříšku?*
- *Nemám, my si přece jezdíme pro děti do velkého domu. Až tam na nás bude děťátko čekat, nasedneme do auta a pojedeme si pro něj. Určitě se na tebe bude moc těšit. Bude si říkat: to mám štěstí, že mám tak milou sestřičku Aničku.*
- *A já mu půjčím na spaní svoje plyšáky.*

A chystala se velká přehlídka plyšových zvířátek...

Tihle plyšáci tady budou hezky čekat na brášku nebo sestřičku.

